

ALEKSANDAR RADIVOJEVIĆ

Rođen 18. avgusta 1978. u Beogradu.

Diplomirao Dramaturgiju na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu.

Filmsku kritiku i eseje objavljuje od 1998. godine u brojnim dnevnim, nedeljnim, mesečnim i godišnjim novinskim glasilima (XZ, OK, CKM, Književnost, Vreme, Antena, Reporter, Evropa itd.) kao i na televiziji.

Autor i voditelj jedine prave kultne TV emisije, i jedine prave filmske emisije na ovim prostorima u poslednjih dvadeset godina – kontraverznog i nadasve edukativnog ŠOK KORIDOR-a (2003-2007) sa kolegom Nenadom Bekvalcem.

Koautor scenarija za film ČARLSTON ZA OGNJENKU Uroša Stojanovića, 2008.

Autor scenarija za SRPSKI FILM Srđana Spasojevića (2010), koji postiže ogroman uspeh na brojnim stranim festivalima i dostiže eminentni svetski kult-status posle svoje svetske premijere na jednom od najznačajnijih festivala nezavisnog filma u Americi – South By Southwest u Ostinu, Teksas. Film dobija nagradu za najbolji debitantski, najinovativniji film i prvu nagradu publike na festivalu Fantasia u Montrealu. Film je prikazan i na festivalima u Briselu i Pifanu u Južnoj Koreji, kao i u zvaničnoj konkurenciji na festivalima u Hamburgu, Stokholmu i Sitgesu. Radivojević dobija i prvu nagradu za najbolji scenario na Festivalu filmskog scenarija u Vrnjačkoj Banji, kao i nagradu FIPRESCI na istom festivalu za scenario SRPSKOG FILMA. Film je javno hvaljen i podržavan od strane legendarnih umetnika, filmskih autora i popkulturnih ikona poput Vilijema Fridkina, Kena Rasela, Klajva Barkera i Merilina Mensona.

Njegov pozorišni komad SAMOUDICA je 2009. godine postavljen na sceni Ateljea 212, u režiji Snežane Trišić i neposredno po premijeri, dobija nagradu "Ljubomir Muci Draškić" za najbolju režiju sezone.

STRUJOSEK je beskompromisni uterivač mraka. Ali u njegovom mraku se krije svetlost. A u toj svetlosti je istina.

STRUJOSEK je estetski pokret otpora protiv lažne svetlosti, oličen u jednom čoveku.

STRUJOSEK će vam iseći struju ako je ne plaćate, ali će je iseći i onima kojima je ne plaćate kada bude video za šta je oni koriste.

STRUJOSEK je bio strah i trepet za neplatiše, ali će postati bog i batina za one koji struju naplaćuju. Njihovo pravo na mrak.

STRUJOSEK je propovednik nove svetlosti, ali tu svetlost možemo pronaći samo u kvalitetnom mraku. A taj mrak će on da donese.

Svi mi smo bolesni. Svi mi smo ovisnici, a toga nismo ni svesni. Struja je naša droga, i uzrok naše bolesti. A **STRUJOSEK** je lek.

„Da vaša mržnja može da se pretvori u električnu energiju, osvetlila bi ceo svet.“ – rekao je Nikola Tesla. Mržnja o kojoj je Tesla govorio danas svetli punim sjajem, i osvetljava čitav svet. Zato je stigao **STRUJOSEK**, da ugasi to svetlo.

„Sadašnjost pripada njima; budućnost, za koju sam čitav život radio, pripada meni.“ – takođe je rekao Tesla.

STRUJOSEK je budućnost.

Aleksandar Radivojević

Aleksandar Radivojević

STRUJOSEK

Režija: Aleksandar Švabić

Aleksandar Radivojević

STRUJOSEK

Režija: ALEKSANDAR ŠVABIĆ

Dramaturg: Gordana Gončić
Scenograf: Valentina Poprzan
Kostimograf: Maria Marković
Kompozitor: Ivan Antić
Organizator: Jelena Tvrković

Igraju:

Strujosek: GORDAN KIČIĆ
Vojvoda: BRANISLAV TRIFUNOVIĆ
Serdar: MARKO GVERO
Gospođa Gaca, Vojvodin otac: MIODRAG KRSTOVIĆ
Staja: MILICA GOJKOVIĆ
Glas spikera: BOJAN ŽIROVIĆ
Glas spikerke: JELENA PETROVIĆ

Inspicijent i sufler: Milenko Adamov/ Jovana Pavić
Dizajn svetla: Duško Kovačević
Dizajn zvuka: Davor Duboka
Video: Miloš Stanojević

Produkcija i tehnička realizacija: Pozorište Atelje 212
Premijera: 15. mart 2015.

Scena "Petar Kralj", Sezona 2014/15.

STRUJOSEK je urnebesna crna komedija satiričnog tipa, o specijalnom terenskom radniku elektrodistribucije, čoveku koji stupa u akciju kada treba fizički iseći struju posebno ležernim neplatišama i potencijalno kriminogenim grupama građana za koje postoji osnovana sumnja da "krađu" električnu energiju, priključivši se na tuđu stanicu. Živeći u mraku u svojoj garsonjeri, pošto je i sam sebi morao da isključi struju, ovaj dželat struje i proleterski vinovnik mraka dobija zadatak da je iseče elitnim neplatišama koji ne plaćaju isključivo iz bezobrazluka, bahatosti i pohlepe, kao i zahvaljujući dobrim vezama sa korumpiranim instancama tog društva. Poslušno prihvata taj posao kao i svaki drugi. Otuđen od emotivnosti i izgubljen u sopstvenom imaginarnom svetu večite borbe svetlosti i mraka, Strujosek nepravdi u kojoj živi i za koju izvršava dužnost mora da stane na kraj...

Strujosek je moderna bajka koja metaforički kritikuje svet koji se utopio u tehnologiji, svet gde nestaje ljudsko, a sve je više električnog. Svet ljudi ovisnih od tehnologije koji i sami postaju mašine, kapitalistički automaton. Satirična bajka u kojoj ljudi nesvesno bivaju pobeđeni od struje. Strujosek u struji i "lažnom" svetlu vidi neprijatelja koji je obmanuo ljude i učinio ih slepim za "pravu" svetlost koja mora pobediti. Prava svetlost, po Strujoseku, obitava u pravom, analognom, kvalitetnom mraku koji on želi da donese, kako bi ljudi u toj iskonskoj tmmini ponovo pronašli sebe.

Prvi korak ka pobedi mraka naše digitalizovane stvarnosti jeste shvatanje i prihvatanje istog. Lišeni izvora struje i pomagala koje s njom dobijamo, postajemo sve nesposobniji, hendikepirani i u moralnom i u duhovnom smislu. Koliko nam je struja dobrog donela, a koliko oduzela? Koliko nas je jedan od najvećih izuma čovečanstva i primera vremenskog napretka, zapravo ugasio i zastranio?

Današnji svet okupan varljivim tehnološkim svetlom, na perfidan način "olakšana" svakodnevice, predstavljaju laž u koju smo uljuljkani, jer zatrpani masom digitalnih informacija postajemo slepi za pravu istinu realnih događaja oko nas. Živimo u mraku ispunjenom nametnutim, poturenim svetlom koje podmuklo plasira svoje kontaminirajuće sadržaje što izazivaju zavisnost.

Strujosek je bajkovita kritika moderne civilizacije razmažene i izgubljene u vremenu kojem se sve dobija pritiskom na taster. Čak i ljudski odnosi i intima polako se predaju lažnim slikama kompjutera i tehnologije.

Strujosek gašenjem tog varljivog svetla pruža autentični mrak i njime osvetljava moguću misao i istinu.

Sama inverzija mraka i svetlosti bi trebalo da raskrinka i goruću inverziju koja je imanentno prisutna u našim životima.

ALEKSANDAR ŠVABIĆ

Rođen u Puli 24. decembra 1987.

Diplomirao pozorišnu i radio režiju na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu, u klasi profesora Nikole Jevtića 2014. godine, sa predstavom Malograđanska svadba (B. Breht) u Srpskom narodnom pozorištu Sterija u Vršcu.

Pozorišne režije: Šest lica traži pisca (L. Pirandelo) - lutkarsko/glumačka predstava, Osijek, 2012, Baal (B. Breht), Mixser festival i pozorište Boško Buha u Beogradu 2011, na festivalu 7 Dana stvaranja u Pazinu napisao i režirao predstavu pOdNos (2011) i izveo solo performans SamSam (2010).

Radio kao asistent režije na predstavama Učene žene (Molijer) u režiji Jagoša Markovića, HNK Split 2014, Igrajući žrtvu u režiji Nikole Zavišića u Narodnom pozorištu u Beogradu, Veliki brat u režiji Filipa Gajića, KPGT kao i na filmu Mit o Sizifu u režiji Filipa Gajića.

Od 2003. član alternativnog pozorišta DR. INAT
Završio radionicu COMEDIA DELL ARTE kod Marka Lulia.
Režirao spot za pesmu "Dugo nisam bio tu" Goribor. Član umetničkih udruženja ZEBRA-SM i UDRUGA. U Istarskom narodnom kazalištu u Puli radio kao tehničar i dizajner svetla i zvuka.

